

تحلیل آثار فعالیت متناسب استعداد

منصور صادقی مال امیری*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۱/۰۱

چکیده

این پژوهش به منظور مشخص نمودن موقعیت‌نامعین آثار فعالیت متناسب استعداد، انجام شده است. موقعیت‌نامعین تحقیق با رویکردی اکتشافی بر اساس ادبیات مورد مطالعه قرار گرفت که منجر به اکتشاف آثار فعالیت متناسب استعداد شامل آزادی، خلاقیت و عمل به داشش شد. مبتنی بر یافته‌های مطالعه ادبیات، پرسشنامه سنجش متغیرهای تحقیق، تهیی و تنظیم شد. پرسشنامه‌ها با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی میان افراد نمونه که پژوهشگران مؤسسه‌های علوم پایه و فنی و مهندسی کشور هستند، توزیع و بعد از تکمیل، تعداد ۱۹۹ نسخه پرسشنامه مفید به دست آمد. داده‌های پرسشنامه‌ها توسط نرم‌افزار لیزرل مورد آزمون قرار گرفت که نتایج حاصله نشان می‌دهد، فعالیت متناسب استعداد موجب آزادی، خلاقیت و عمل به داشش می‌شود. فعالیت متناسب استعداد به طور مستقیم موجب شکل‌گیری آزادی و به طور مستقیم و غیرمستقیم موجب شکل‌گیری خلاقیت و عمل به داشش می‌شود. به این معنی که هرچه استعداد فرد در سطوح بالاتر هرم (که رأس آن بیانگر استعداد برترش است) کار و فعالیت کند، به همان مقدار بر میزان آزادی، خلاقیت و عمل به داشش او افزوده می‌شود. پس چنانچه سعی و تلاش آدمی بر محور استعداد منحصر به فرد برترش بچرخد، در سطوح بالاتر نظاره‌گر آزادی، خلاقیت و عمل به داشش خویش خواهد بود.

واژگان کلیدی

استعداد، دانش، خلاقیت، آزادی

مقدمه

شواهد متعدد و مستند حاکی از آن است که موجودات انسانی دارای داشته‌های ذاتی و تکوینی هستند (صادقی مالامیری، ۱۳۹۳-الف). برای نمونه، قرآن کریم به داشته‌های ذاتی نظیر آفرینش هر چیزی بهقدر و اندازه معین و هدایت آن به راه کمالش (اعلی)،^{۳۰} فطرتی که خدا انسان را بر اساس آن آفریده (روم، ۳۰)، سابقه وجودی وسیع نزد خداوند (حجر: ۲۱) و توحید فطری (اعراف: ۱۷۲) اشاره نموده و به پیامبر می‌فرماید: یادآوری کن (غاشیه: ۲۱) و حتی به قرآن ذکر اطلاق می‌شود (حجر: ۹). همچنین حضرت پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید، هر نوزادی بر فطرت اسلام و دین خالی از شرک متولد می‌شود (العروسي، ۱۱۱۲). حضرت امیر علیه السلام نیز به داشته‌های ذاتی توجه داشته و می‌فرماید؛ (خداوند) آفریننده دل‌ها بر فطرت خویش است (نهج‌البلاغه، خطبه ۲) و خداوند رسولانی را برانگیخت و پیامبرانش را پیاپی به‌سوی مردم فرستاد تا آن‌ها را به ادای پیمان فطری که با آفریدگارشان بسته‌اند، وادر نمایند (نهج‌البلاغه، خطبه ۱).

ژاک مونو، زیست‌شناس برنده جایزه نوبل معتقد است یکی از ویژگی‌های اساسی که در مورد همه موجودات زنده بدون استثنا مشترک است این‌که آن‌ها موجوداتی هستند که هدفی به آن‌ها اعطاء شده است (لند و جارمن، ۱۹۹۸). از نظر ارسسطو (۳۲۲-۳۸۴ ق.م) حقیقت اشیاء، درون آن‌ها نهفته است؛ یعنی درون همه اشیا یک نیروی فشاردهنده‌ای است تا آن‌ها را بزرگ‌تر از آنچه هستند، بکند. افلاطون (۳۴۷-۴۲۷ ق.م) معتقد بود که منبع دانش ذهن است که موجودیتی ذاتی و طبیعی است. دکارت (۱۵۹۶-۱۶۵۰) توضیح می‌دهد که اندیشه‌های ذاتی جزو جدایی‌ناپذیر ذهن بوده و از حس و تجربه ناشی نمی‌شوند. کانت (۱۸۰۴-۱۷۲۴) نیز بر این باورند که قوه‌های ذاتی مختص ذهن، به تجربه‌های ما از جهان مادی معنی می‌دهند. توماس رید (۱۷۹۶-۱۷۱۰) همانند کانت اعتقاد داشت که ذهن دارای نیروهای مخصوص به خود است که بر نحوه ادراک ما از دنیا، تأثیر زیادی دارد. روانشناسان گشتالت نظری مکس ورتایمر (۱۹۴۳-۱۸۸۰)، ولگانک کهлер (۱۹۶۷-۱۸۸۷) و کورت کافکا (۱۹۴۱-۱۸۸۶) معتقدند ذهن چیزی به تجربه‌حسی می‌افزاید که در داده‌های حسی وجود ندارد.

و آن همان گشتالت یا سازمان است؛ یعنی مغز اطلاعات دریافتی حسی را سازمان می‌دهد، ساده می‌کند و به آن‌ها معنی می‌دهد.

به اعتقاد مطهری (۱۳۶۱، ۱۳۶۲) بدون اعتقاد به فطرت، تکامل انسان هیچ مبنای منطقی و معقولی نخواهد داشت. لذا بر اساس نظریه فطرت، انسان دارای استعدادها و اصالت‌های انسانی است که به صورت بالقوه وجود دارند و باید پرورش یابند.

اما هر موجودی، استعدادهای ویژه خود را دارد. ما نیز به عنوان انسان، در زندگی با استعدادهای منحصر به فردمان، تنها با بودن آنچه هستیم و نه چیزی دیگر، خود را می‌توانیم عینیت ببخشیم. هر انسانی بی‌نظیر و نمونه‌ای خارق العاده است که هیچ فردی نه در گذشته، نه در حال حاضر و نه در آینده همانند او نبوده، نیست و نخواهد بود. از نظر باکینگهام و کلیفتون (۲۰۰۱) صافی مغز هر انسانی آن‌چنان منحصر به فرد است که به اثرا نگشته (یا بوی) انسان می‌ماند. هر فردی موجودیت منحصر به فردی داشته و از نقشه ژن‌شناختی‌ای خاص خود برخوردار است. به عقیده ویزبرگ (Weisberg, 1992) مستنداتی وجود دارد که استعدادهای خاص در عرصه‌های مختلف تا حدودی ذاتی است. همچنین به نظر لند و جارمن (1998)، به هر یک از ما استعدادهای منحصر به فردی اعطای گردیده است و همه افراد توانایی بروز استعدادهای خاص خود را به شیوه خود دارا هستند. به نظر افلاطون خداوندی که انسان‌ها را آفریده است در وجود کسانی که شایستگی حکومت را دارند در بد و تولد مقداری طلا آمیخته، به طبیعت مدافعان حکومت مقداری نقره مخلوط کرده و در طبیعت کشاورزان و پیشه‌وران آهن گذاشته است. تیلور (Taylor, 1959) نیز در تحقیقات خود به این نتیجه رسید که تمامی کودکان تیزهوش هستند، اما هر کدام در زمینه‌ای ویژه. به نظر سنج (1992) در مورد هر نظمی از نواختن پیانو تا مهندسی برق، افراد دارای قابلیت‌های ذاتی و ویژه‌ای هستند. به اعتقاد دراکر (1991) استعداد هر فردی در یک زمینه خاص و معین است. پس در مجموع، هر موجودی دارای تکلیف و استعداد مشخص و منحصر به فردی است.

با توجه به اینکه تحقیقات نشان می‌دهد که استعداد هر فردی ذاتی و منحصر به فرد بوده و از طریق معیارهایی نظیر یکی شدن با کار، کار با تمام توان، خوب

انجام دادن کار، کنجکاوی، سرعت و سهولت در انجام کار،agna، عشق به کار، انجام کار به خاطر نفسِ کار، لذت از کار، شادی و خشنودی، تفریح بودن کار، تمرکز و یادگیری ماندگار، می‌توان به کشف آن کمک کرد (صادقی مال‌امیری، ۱۳۹۲)، این پژوهش بر آن است تا مشخص سازد، فعالیت در عرصه مناسب استعداد دارای چه آثار و دستاوردهایی می‌باشد که کشف استعداد ذاتی، منحصر به فرد و برتر و سرمایه‌گذاری در آن را توجیه می‌نماید. به عبارت دیگر مسئله تحقیق یا موقعیت‌نامعین تحقیق همانا نامشخص بودن آثار فعالیت مناسب استعداد و روابط آثار فعالیت مناسب استعداد با آثار آن است. به این صورت که تحقیق به دنبال کشف آثار فعالیت مناسب استعداد و روابط بین فعالیت مناسب استعداد و آثار آن است. بر این اساس تحقیق به دنبال پاسخ به سوالات زیر است: ۱) فعالیت مناسب استعداد دارای چه آثاری است؟ ۲) چه روابطی بین فعالیت مناسب استعداد با آثار آن وجود دارد؟

مبانی نظری و مدل مفهومی تحقیق

۱. مبانی نظری

با دیدگاهی میان‌رشته‌ای و با رویکرد اکتشافی، مسئله و سوالات تحقیق بر محور بعضی از ادبیات اسلامی (نظیر قرآن، نهج البلاغه، غرر الحكم و درر الحكم، نهج الفضاحه، اصول کافی و بحار الانوار)، فلسفه، اقتصاد، روانشناسی، مدیریت و سازمان مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت و مطالب مرتبط با آثار فعالیت مناسب استعداد از این منابع استخراج شدند. در نهایت با بهره‌گیری از روش تحلیل محتوا، مطالب پراکنده و غیر منسجم به دست آمده در مورد آثار فعالیت مناسب استعداد، مورد بررسی قرار گرفت که سرانجام منجر به کشف آثار سه‌گانه «آزادی»، «خلاقیت» و «عمل به دانش» شد؛ بنابراین، متکی به منابع معتبر و متنوع، مطالب جمع‌آوری شده در قالب این متغیرهای سه‌گانه، نظم و سازمان، داده شدند.

۱-۱. آزادی

امام علی علیه السلام به فرزندش امام حسین علیه السلام می‌فرماید: «پسرم! بردۀ دیگری مباش، که خدا تو را آزاد آفریده است» (نهج‌البلاغه، نامه ۳۱). بیکن بندگی دولت یا شاه، شهرت و شغل را از مصادیق اسارت می‌داند، زیرا نه خودشان آزادند نه وقتshan و نه عملشان (Durant, 1927). از دیدگاه اوشو، پول، قدرت و شهرت از فعالیت‌های مخرب و ویران‌کننده محسوب می‌شوند (کریمی، ۱۳۸۱). همچنین شوپنهاور شهرت را دیوانگی می‌داند، زیرا کلۀ افراد دیگر، جای ناراحتی است و نمی‌تواند مسكن خوشبختی شخص شود (Durant, 1927). کیشلوفسلی نیز شهرت را نابود‌کننده استعداد می‌داند؛ یعنی وقتی شهرت فراگیر شود، موجب می‌شود تا انسان مطابق خواسته‌ها و انتظارات مخاطبان رفتار کند و نه متناسب استعدادش که او را به آزادی می‌رساند. لذا تحقیقات (Fineman, 1996) نشان داد، بعضی از افراد از این‌که کار خود را از دست داده‌اند، خوشحالی می‌شوند، زیرا کارشان، آن‌ها را از خودبیگانه کرده بود. یعنی خود را اسیر کار می‌یافتند و وقتی که بی‌کار شدن، احساس می‌کردن که از زندان رها شده‌اند.

جالب‌توجه این‌که حتی اگر افراد از طریق محرک‌های محیطی (انگیزش بیرونی) به انجام کاری که متناسب استعدادشان است، مجبور شوند، موفق نخواهند بود. تحقیقات (Deci & Ryan, 1985) نشان می‌دهد که انگیزش بیرونی منجر به کاهش انگیزش درونی می‌شود. کسی که به خاطر نفس‌کار، فعالیت می‌کند یعنی انجام خودِ کار پاداش کار است، اگر جایزه بگیرد، بعد از آن دیگر در کارش به محرک‌های بیرونی توجه دارد، نه نفس کار. برای مثال یکی از برنده‌گان جایزه نوبل، در جواب تبریک دوستش بیان کرد؛ خیلی زود بود، این جایزه به منزله بلیت تشیع جنازه است و کسی بعد از دریافت آن، نتوانسته کاری انجام دهد. علت آن است که این پاداش دلیل سعی و تلاش افراد می‌شود و جای محرک درونی را می‌گیرد. یا دانشجویی که به یکی از دروس علاقه‌مند است و ساعات زیادی را به صورت خودجوش صرف آن می‌کند، زمانی که استاد از او می‌خواهد مرتبط با چنین درسی تکالیفی را انجام دهد، با عشق و علاقه آن‌ها را انجام نمی‌دهد. برای مثال، اینشتین بیان می‌کند، اجبار برای دادن امتحانات نهایی به قدری تأثیر بر من گذاشت که بعد از قبولی، برای مدتی مشاهده

مسائل علمی برایم ناخوشایند بود. لذا محرک‌های بیرونی موجب فاسد شدن محرک‌های درونی می‌شوند. پس زمانی که بر اساس سفارش و معیارهای برونوی کار کنیم، در حقیقت عشق و علاقه خود به کار را محدود می‌کنیم و خویشتن را به دست برده‌گی و بندگی می‌سپاریم. از این‌رو، پرلز (Perls, 1969) ما را راهنمایی می‌کند که چنانچه برای کسب حمایت، به جای خویش، به محیط متکی شویم، خویش را از شکوفایی استعدادهایمان محروم نموده‌ایم. زیرا نمی‌توانیم به طور طبیعی رفتار کنیم. مجبور به نقش‌بازی کردن شده و مجبوریم برای هر آنچه انجام می‌دهیم، تمرین نموده و نگران هستیم که دیگران چه قضاوتی در مورد رفتاрамان خواهند داشت. لذا توانی که باید صرف شکوفایی ما شود، برای تأثیر نهادن بر دیگران و جلب توجه آن‌ها به کار می‌رود و به بندگان و برده‌گانی تبدیل می‌شویم که برای دریافت آنچه خودمان نمی‌توانیم به خود بدھیم، به دیگران و محیط متکی می‌شویم. بر این اساس شوپنهاور روشنگری می‌کند، سعادتی که از ذات خویش به دست می‌آوریم مهم‌تر از سعادتی است که از محیط کسب می‌کنیم و سعادت برای شخص سالم، فرصت اجرای استعدادهای طبیعی اوست و اگر برای به دست آوردن آن، متحمل رنجی شود، متعاعی گران به بهایی اندک خریده است (Durant, 1927). در نتیجه، به هر قیمتی باید روی استعداد خود سرمایه‌گذاری کنیم. همچنین اسپینوزا در این زمینه توضیح می‌دهد هر چند پیشرفت مستلزم استعداد است اما استعداد در آزادی شکوفا می‌شود (Durant, 1927). از این‌رو، پیتر پیترسون، معاون منابع انسانی شرکت هیولت پکارد به درستی نتیجه‌گیری می‌کند که موفقیت و خلاقیت شرکت، اعتقاد اساسی آن به افراد خود است که به آن‌ها حداقل آزادی را برای به ثمر رساندن کارها داده است (لند و جارمن، ۱۹۹۸). از دیدگاه آمایل (Amabil, 1998)، پاداش‌های پولی (و به طور کلی محرک‌های برونوی) این احساس را در کارکنان به وجود می‌آورد که تحت کنترل هستند. در حالی که نیاز به اختیار و آزادی در انسان بسیار قدرتمند است، چنانکه در برخی تحقیقات (Thomson, 1983) مشخص شده، افراد ترجیح می‌دهند به اختیار متحمل تنبیه شوند، ولی پاداشی دریافت نکنند که خارج از اختیار آن‌ها باشد. از این‌رو، راجرز (Rogers, 1963) معتقد‌داند خودیاب‌ها با قواعد و اصولی که دیگران بنا نهاده‌اند، زندگی و کار نکرده و از انتظارات

و ممنوعیت‌های تحمیلی جامعه آزادند. اهدافی که انتخاب می‌کنند و رفتاری که می‌کنند، توسط خودشان تعیین شده و خودشان مالک خود بوده و مستقل از هنجارهای تجویزی محیط عمل می‌کنند.

به نظر دیوید کانتور، دیگر کاملاً ممکن است که با تغییر در ساختارها، انسان‌ها را از نیروهای سحرآمیزی که آن‌ها را به اسارت می‌کشند و رفتارهای خاصی را بر آنان تحمیل می‌کنند، آزاد و رها سازیم (سنچ، ۱۹۹۲). حضرت امیر علیه السلام توصیه می‌نماید که از تحکم و زورگویی بر بندگان خدا بپرهیز، زیرا خداوند هر زورگو و گردنشی را در هم می‌شکند (آمدی، ۵۱۰) و یادآوری می‌کنند که بر من نیست که شما را به آنچه از آن کراحت دارید، وادر سازم. همچنین حضرت به مالک‌اشتر یادآور می‌شوند که یکی از وسیله‌هایی که موجب جلب اعتماد مردم به والی می‌شود، عدم اجبار مردم به کاری است که دوست ندارند. پس در این راه آنقدر بکوش تا به وفاداری مردم خوشبین شوی، که این خوشبینی رنج طولانی مشکلات را از تو برمی‌دارد. زیرا به بیان حضرت، هرگاه دل از روی اجبار و اکراه به انجام کاری وادر شود، کور می‌گردد (نهج البلاعه، حکمت ۱۹۳). امام صادق علیه السلام موضوع را بیشتر شکافته و می‌فرماید، انسان در پایان کارهای تحمیلی و مشقت‌زای خود، نتیجه‌ای جز ذلت و خواری نمی‌برد و در حین عمل نیز غیر از رنج و سختی و بدینختی، بهره‌ای نخواهد برد. لذا، رسول اکرم صلی الله علیه و آله متذکر می‌شود که من و پرهیزکاران ام تم از تن دادن به کارهای تحمیلی که آمیخته به تصنیع و مایه ناراحتی است، مبرا هستیم (غزالی، ۵۰۵). هرزبرگ نیز بر این نظر است که افراد تنها زمانی بهتر کار می‌کنند که ماهیت کار برایشان جالب باشد. لذا کار بایستی فرصت لازم برای این رضایت و علاقه‌مندی فراهم آورد. در مقابل، اگر انسان به کارش علاقه‌مند نباشد، رشد روانی اش نیز متوقف شده و در نتیجه، خویش را در سطح یک حیوان تنزل داده و تباء می‌سازد (Herzberg, 1966). از این‌رو، زمانی که به انسان فرصت و آزادی داده شود که به آنچه مورد علاقه‌اش است بپردازد، احساس خوشحالی زایدالوصفی خواهد کرد. پس زمانی انسان به معنای واقعی آزاد است که نه تنها مناسب استعدادش مشغول به کار شود، بلکه در انجام آن نیز آزاد از هر نوع محرک محیطی باشد.

از طرف دیگر، آزادی بر خلاقیت^۱ تأثیر دارد. به این صورت که آزادی (Mouzelis, 1975; Robbins, 1996; Brand, 1998; Mcfadzean, 1998; Mccann, 1999;) آزادی (Ford and Gioia, 1995; Thurow, 2000; Martins & Terblanche, 2003 David. & Wilkof, 1988; Damanpour, 1991; Ekvall, 1996; Basadur, 1997; Amabile, 1998; Thurow, 2000; Amabile et al., 2003; Shalley & Gilson, 2004) موجب افزایش خلاقیت می‌شود.

۱-۲. خلاقیت

خلاقیت به معنی توانایی فرد در مسئله‌یابی، ایده‌یابی، ارزیابی و اجرای ایده‌های تازه و ارزشمند بوده (صادقی مال‌امیری، ۱۳۸۸) که تنها محدود به خداوند تبارک و تعالی نشده (مؤمنون: ۱۴؛ صفات: ۱۲۵) و انسان مظهر خلاقیت الهی است (مطهری، ۱۳۷۲). خلاقیت به واسطه مجموعه‌ای از آثار و دستاوردهایی که در پی دارد برای افراد، سازمان‌ها و جوامع، ضروری است. فرا تحلیل انجام‌شده نشان می‌دهد که خلاقیت از طریق خروجی‌های ایده، مسئله، راه حل، محصول، خدمات، رویه‌ها، روش‌ها و فرآیندهای اصیل و مفید، به مجموعه‌ای از پیامدها شامل ایجاد تغییر، انعطاف‌پذیری نسبت به تغییرات، انطباق با تغییرات، پاسخ به فرست‌ها و تهدیدها، ایجاد فرصت و کاهش تهدید، ایجاد و افزایش و حفظ مزیت رقابتی، رشد، افزایش عملکرد، توسعه، بهره‌وری، کیفیت، تأمین نیازها و خواسته‌های مشتری، رضایت مشتری، سلامت ذهن و روح، رضایت شغلی، سودآوری، افزایش سهم بازار، ارزش‌آفرینی، موفقیت و بقا، منجر می‌شود (صادقی مال‌امیری، ۱۳۹۳b).

اما بهره‌گیری از خلاقیت، نیازمند فراهم کردن زمینه ظهور و بروز آن است. از بین عوامل مؤثر بر شکل‌گیری خلاقیت، مهم‌ترین عامل که عمدهاً تنها عامل ذاتی نیز هست، فعالیت در زمینه استعداد ذاتی منحصر به فرد و برتر خویشتن می‌باشد. به این صورت که پنجه یا کلید ورود به عرصه خلاقیت، فعالیت در زمینه استعداد است. به عبارتی، می‌توان گفت، هم آن‌هایی که معتقدند همه افراد خلاق‌اند درست می‌گویند؛ زیرا اگر همه آن‌ها متناسب با استعدادشان مشغول به کار و فعالیت شوند همه خلاق

خواهند بود و هم آن‌هایی که معتقدند تنها بعضی به صورت ذاتی خلاق هستند؛ زیرا تنها این عده مورد نظر آن‌ها متناسب استعدادشان مشغول به کار شده‌اند و بقیه که غیرخلاق هستند علتی آن است که خارج از استعدادشان عمل می‌کنند. به این صورت که بعضی از دانشمندان خلاقیت، از طریق تحقیقات به این نتیجه رسیده‌اند که فعالیت در زمینه استعداد و علاقه یکی از عوامل مؤثر بر خلاقیت است. جنبه‌هایی از فعالیت متناسب استعداد که موجب افزایش خلاقیت می‌شوند عبارت‌اند از عشق به کار (Amabile, 1989)، کار لذت‌بخش (صادقی مال‌امیری، ۱۳۸۴؛ Amabile, 1989)؛ کار مورد علاقه (Amabile, 1979; Sternberg and Lubart, 1991; Standler, 1998)، متناسب کار با توان (Amabile, 1998)، یکی شدن با کار (صادقی مال‌امیری، ۱۳۸۴)، تمرکز کار (Druker, 1969؛ Amabile, 1989؛ Csikszentmihalyi, 1990)، تفریح بودن کار (Amabile, 1989، 1997)، رضایت از نفس کار (Amabile, 1997، 1998)، کنجکاوی (Reeve, 2000)، شادی (Amabile, 1989؛ Brolin, 1992؛ Thurow, 2000) آزادی فزاینده (Kanter, 1983؛ Deci & Ryan, 1985؛ Amabile, 1997) و در انتخاب کار و نحوه انجام آن (Csikszentmihalyi, 1990؛ Ekwall, 1991؛ Barbara and camea, 2003).

به عقیده ویزبرگ (۱۹۹۲) هر یک از افراد در برخی از کارها از استعداد ویژه‌ای برخوردارند که خلاقیت فرد نیز در آن حوزه خاص معنی می‌شود. همچنین سنج (۱۹۹۲) باور دارد که احساس شدید و عمیق نسبت به هدف مطلوب (و کار و فعالیت) در واقع در عمق ضمیر ناخودآگاه ما جای می‌گیرد و باید از آنجا برخیزد تا سبب بروز نظم و خلاقیت در سطح ذهن آگاه ما گردد. اتکا و اکتفا به آموخته‌های ذهن خودآگاه هرگز سطح بالایی از خلاقیت را ایجاد نمی‌کند، حتی اگر ما با راههای ترین فرد روی زمین باشیم. ضمیر ناخودآگاه منظم و گسترش یافته است که می‌تواند آنچنان عشق و شوری در فرد به وجود آورد که طی راهی دشوار را ساده و سهل کند. استندر در مطالعاتش دریافت که افراد خلاق، علاقه شدیدی به کاری که انجام می‌دهند دارند و این علاقه برای درآمد یا پاداش برونوی نیست. چنین علاقه‌ای به کار برای خلاقیت ضروری است (Standler, 1998). استرنبرگ و لابارت معتقدند افراد زمانی در کار خلاق‌ترند که کاری را که انجام می‌دهند مورد علاقه آن‌ها باشد و بی‌علاقگی نسبت به کار تقریباً تضمینی

برای فقدان خلاقیت است (Sternberg and Lubart, 1991). برولین، یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های افراد خلاق را میل قوی برای خودشکوفایی می‌داند (Brolin, 1992). در اکر (1991) نیز بیان می‌کند، واضح است که همه افراد استعداد خلاقیت دارند، اما این استعدادها در یک زمینه خاص و معین است. در حقیقت افراد خلاق بهندرت در بیش از یک زمینه فعالیت دارند و این در تمام موقیت‌های خلاقانه آن‌ها صدق می‌کند. مثلاً ادیسون در زمینه الکتریک و اینیشتین در زمینه فیزیک، فعالیت می‌کردند. سیکزنتمی‌هالی (1996) در مطالعه جامعی از دانشمندان، هنرمندان، نویسنده‌گان، مدرسین، سیاستمداران، مهندسین و رهبران دریافت که اولین و مهم‌ترین خصوصیت افراد خلاق، خبرگی در یک حوزه از دانش است. کالوین تیلور (1959) محقق خلاقیت، در تحقیقات خود به مطالب بسیار شگفت‌آوری دست یافت. او دریافت که تمام کودکان خلاق‌اند؛ برخی در سخنوری، بعضی در حرکات بدنی، بعضی در نقاشی یا نویسنده‌گی و عده‌ای دیگر در شیوه‌ای که با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند یا در نحوه رهبری. به نظر آمایل (1989)، هر انسان طبیعی در «زمینه‌ای خاص» می‌تواند خلاق باشد و همچنین آزوبل تأکید دارد که خلاقیت استعدادی منحصر به فرد در یک زمینه خاص است (سیف، ۱۳۸۶). همچنین هوارد گروبر بیان می‌کند هرگونه تفکر خلاقانه‌ای منحصر به فرد است (Gruber, 1981). کرتن (1999) نیز معتقدند که همه افراد خلاق بوده و هر کدام خلاقیت خود را به سبک خاص خود نشان می‌دهند. به نظر لند و جارمن (1998)، وقتی استعدادهای منحصر به فردمان به منصه ظهور درآیند، به ما امکان داده می‌شود تا قوّه خلاقیت خود را در سطوح بالاتری، به معرض نمایش بگذاریم. زیرا پذیرش خلاقیت منحصر به فردتان اولین گام اساسی در زندگی کردن بر پایه جهان‌بینی خلاق است.

پس کلید ورود به عرصه خلاقیت، کار و فعالیت مناسب با استعداد است. آمایل (1989) با دو دهه تحقیقات در زمینه خلاقیت، معتقدند که بدون فعالیت در زمینه استعداد درونی، ظهور و نمود خلاقیت امکان‌پذیر نیست. آمایل این موضوع را بر اساس تجربه خود به خوبی به تصویر می‌کشد. به این معنی که رشد کردن بهنحو خلاق خیلی هم آسان نیست؛ زیرا تجارت علمی و شخصی این محقق نشان می‌دهد که برای خلاق بودن باید در زمینه فعالیت مورد علاقه خود فعالیت کنیم و خلاقیت بدون این

جرقه درونی، غیرممکن است. پس به درستی دورانت، کشف می‌کند که هر یک از ما مرکز یک قدرت ابداعی و یک نیروی خلاق هستیم (Durant, 1927). البته به شرطی که این مرکز که همان استعداد ذاتی و منحصر به فرد و برترمان است را بشناسیم و بر آن سرمایه‌گذاری کنیم تا به کانون قدرت خارق العاده‌ای شویم. بر این اساس همه افراد خلاق‌اند، اما این خلاقیت تنها در زمینه‌ای خاص که همان استعداد منحصر به فرد مربوطه است، معنی و تعریف می‌شود.

۱-۳. عمل به دانش

در فرهنگ اسلامی اهمیت دانش به حدی است که خداوند به پیامبر می‌گوید به دنبال زیاد شدن دانش خود باش (طه: ۱۱۴) و به مردم بگو آیا آنان که می‌دانند با آنان که نمی‌دانند مساوی هستند؟ هرگز چنین نیست و خردمندان به این تفاوت اساسی توجه دارند (زمز: ۹). حتی قرآن، دلیل برتری انسان در برابر دیگر موجودات و فرشتگان را تنها در سایه دانش و شناخت او که خدا به وی ارزانی داشته، می‌داند (بقره، ۳۰). ملاصدرا، نیز در تفسیر آیه «جن و انس را جز برای عبادت نیافریدم» (ذاریات، ۵۶)، می‌نویسد، «جن و انس را جز برای دانستن نیافریدم». به این صورت که پیش‌نیاز عبادت دانش است. از دیدگاه امین وحی (ص)، هر چیزی اساسی دارد و اساس این دین دانش است (پایینده، ۱۳۸۲)، حکمت گمشده مؤمن است (مشکینی اردبیلی، ۱۳۸۷)، تحصیل دانش بر هر مسلمانی واجب است (کلینی، ۳۲۹)، بهترین امتش علمایند (مشکینی اردبیلی، ۱۳۸۷) و شفاعت علماء پس از پیامبران و شفاعت شهدا بعد از علماء در پیشگاه الهی مورد قبول واقع می‌شود (مجلسی، ۱۱۱۰). همچنین امام علی علیه السلام از ابعاد و زوایای متفاوت، اهمیت و جایگاه علم و دانش را تبیین نموده و خطاب به یکی از فرماندارانش بنام کمیل می‌فرماید، علم بهتر از مال است؛ علم تو را حفظ می‌کند و تو مال را حراست کنی؛ مال را خرج کردن رو به تمامی می‌برد و علم با انفاق و تعییش افزوده می‌گردد؛ آنچه که از مال ساخته است با رفتن مال از بین می‌رود؛ ای کمیل، به دست آوردن و شناخت علم، دین است که باید آن را پذیرفت؛ بهوسیله علم است که انسان در طول زندگانی اطاعت خداوندی را و برای پس از مرگ نیکنامی را

می‌اندوزد؛ علم حاکم است و مال محاکوم؛ ای کمیل گنجه‌داران اموال مرده‌اند در حالی که دانشمندان مادامی که روزگار باقی است، پایدارند، بدن‌های جسمانی آنان از عرصه زندگی رخت بربسته و تجلیات آنان در دلها موجود است؛ هر ظرفی از محتوایی که در آن قرار داده می‌شود، پر می‌گردد مگر ظرف علم که هر چه در آن افزوده شود، بر ظرفیتش بیفزاید؛ کاش می‌دانستیم کسی که از علم بی‌نصیب مانده چه چیز به‌دست آورده و آنکس که از علم بهره‌مند شده چه چیز به‌دست نیاورده است (نهج‌البلاغه، حکمت‌های ۱۴۷، ۱۴۴، ۲۰۵، ۲۹۹). امام صادق علیه‌السلام نیز افراد را بر محور علم دسته‌بندی نموده و می‌فرماید، مردم سه گروه هستند؛ عالم، متعلم و کسانی که نه عالم‌اند و نه متعلم‌اند که این‌ها همانند خار و خاشاک‌های روی سیل‌اند (کلینی، ۳۲۹).

اما علمی که این‌چنین بر آن تأکید می‌شود از مشخصات ویژه‌ای برخوردار است. برای نمونه مطالعه اندیشه‌های اولیای الهی نشان می‌دهد که از یک طرف معرفت را پیش‌نیاز عمل می‌دانند و از طرف دیگر تأکید دارند کسی که معرفت پیدا کرد مسئولیت دارد که به آن عمل کند. برای نمونه، در کلام رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله آمده کسی که ندانسته عملی انجام دهد، خراب کردنش از درست کردنش بیشتر است. همچنین امام صادق علیه‌السلام روش‌نگری می‌کند، کسی که بدون بصیرت و دانایی به کاری دست می‌زند مانند مسافری است که در بی‌راهه می‌رود، هرقدر بر سرعت خود می‌افزاید به همان نسبت از هدف دورتر می‌شود و خدا عملی را جز بامعرفت نپذیرد و معرفتی نباشد مگر با عمل؛ پس کسی که معرفت دارد، همان معرفت او را بر عمل دلالت کند و کسی که عمل نکند، معرفت ندارد. رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله، علما را از نظر عمل به علم به دو دسته تقسیم می‌کند، عالمی که به علم خود می‌کند که برای او نجات و رستگاری است و دیگری عالمی که از علم خود استفاده نمی‌کند که او در هلاکت و بدینختی است (کلینی، ۳۲۹)، به بیان حضرت، علمی که سود ندهد چون گنجی است که خرج نشود و می‌فرماید، خوشابه حال آن‌که به علمش عمل کند (مشکینی اردبیلی، ۱۳۸۷). امام باقر علیه‌السلام توصیه می‌کنند، چون علم را شنیدید به کارش بندید و یادآوری می‌کند، عالمی که از علمش بهره برد (یا بهره برنده) بهتر از هفتاد هزار عabd

است (کلینی، ۳۲۹). امام علی علیه السلام به طور عمیق و از ابعاد متعدد عمل به دانسته‌ها را به تصویر کشیده و می‌فرماید دو مورد از چهار مورد استواری دین و دنیا عبارت‌اند از عالمی که به علم خود عمل کند و جاهلی که از آموختن سر باز نزند. پس هرگاه عالم به علم خود عمل نکند، جاهم به آموختن روی نیاورد. پس پایین‌ترین علم‌ها همان است که منحصر در زبان است و بالاترین علم آن است که در اعضاء و ارکان وجود آدمی آشکار می‌گردد (نهج‌البلاغه، حکمت‌های ۹۲ و ۳۷۲)؛ کسی که دانست باید به آن عمل کند، چرا که علم، عمل را فرامی‌خواند، اگر پاسخ داد می‌ماند و گرنه کوچ می‌کند (نهج‌البلاغه، حکمت ۳۶۶)؛ بهترین مطالبی که شایسته است جوانان یاد گیرند مطالبی است که در بزرگ‌سالی مورد نیازشان باشد و بتوانند در زندگی اجتماعی از آن‌ها استفاده نمایند (نهج‌البلاغه، حکمت ۸۱۷)؛ ای مردم بدانید کمال دین، طلب علم و عمل به آن است، چون دانا شدید به آن عمل کنید، شاید هدایت شوید (کلینی، ۳۲۹) و بسا عالمی با این‌که علمش با او بود جهله او را کشت، ولی سودی به حالش نکرد (نهج‌البلاغه، حکمت ۱۰۷). همچنین نیچه تأکید می‌کند که دانستن کافی نیست باید اقدام کرد، خواستن کافی نیست باید کاری کرد. لذا، دانش شامل کاربرد اطلاعات، فنون و مفاهیم در انجام کارهای عملی است و اطلاعاتی که در عمل به کار گرفته شود و مفید باشد، دانش است (Drucker, 1969). دانش تنها حفظ کردن وقایع نبوده و لازم است که اهمیت و ارزش اطلاعات را درک نمود و آن‌ها را برای اهداف عملی به کار گرفت. پس به گفته آرجیریس و شون، دانش به جای این‌که فقط به دانایی و شناخت خلاصه شود باید به عمل درآورده شود (Argyris and Schon, 1978)؛ دانشوران باید دانش خود را به اشکال فیزیکی تبدیل کنند (Eksstedt, 1988) و در عملکرد و رفتارشان تجلی پیدا کند.

باین وجود، امروز چنین برآورده شده که حدود ۰/۰۰۳ افرادی که دارای تحصیلات دانشگاهی هستند، تحصیلاتشان متناسب با استعداد ذاتی‌شان است (صادقی مال‌امیری، ۱۳۹۳a). از این‌رو، آی‌بی‌ام کارشناسان مورد نیاز خود را خودش تربیت می‌کند، زیرا مدیران این سازمان معتقد‌ند، بهترین مخترعان، آن‌هایی هستند که در رشته‌ای که درس خوانده‌اند، کار نمی‌کنند. به این صورت که تحصیلات این افراد خارج

از استعدادشان است؛ اما واقعاً علت چیست که در هر عرصه‌ای نظاره‌گر آن هستیم که از میان افراد موفق بعضی فاقد تحصیلات دانشگاهی بوده؟ و عده‌ای دارای تحصیلات دانشگاهی هستند که بعضی از این افراد، تحصیلاتشان مرتبط با کاری است که انجام می‌دهند و بعضی نامرتبط با کارشان است؟ همچنین در مقابل چرا در میان ناموفق‌ها بعضی فاقد تحصیلات دانشگاهی هستند؟ و تعدادی فارغ‌التحصیل دانشگاه که بعضی از این افراد، تحصیلاتشان مرتبط با کارشان بوده و بعضی نامرتبط با کارشان است؟

در بیان حضرت امیر علیه‌السلام علم بر دو طبقه طبیعی و اکتسابی است. قسمت اکتسابی بدون طبیعی نفعی ندارد (نهج‌البلاغه، حکمت ۳۳۸). از این دیدگاه چنانچه علوم اکتسابی متناسب و مرتبط با علوم ذاتی نباشد نه تنها مؤثر نخواهد بود بلکه محدودکننده انسان نیز هستند. جوادی عاملی نیز علوم را به دو دسته میزان و مهمان تقسیم کرده و معتقد است که چنانچه علوم مهمان (اکتسابی) مرتبط با علوم مهمان (طبیعی) نباشد بعد از مرگ فراموش می‌شوند (جوادی عاملی، ۱۳۸۵). در نتیجه اگر علم مرتبط با استعداد نباشد، در عمل به کار گرفته نخواهد شد و اگر فرد بخواهد از آن استفاده کند، چندان مفید، واقع نمی‌شود.

فردوسی که خود با فعالیت در عرصه استعدادش یکی از افراد موفق بوده و خروجی‌های منحصر به فردی را تولید نموده و به خوبی رابطه بین آن نوع دانایی که منجر به توانایی می‌شود را به تصویر کشانده است:

توان‌بود هر که دانا بود ز دانش دل پیر بُرنا بود.

به‌احتمال زیاد می‌توان گفت منظور فردوسی از توانمند شدن به‌واسطه دانایی نشئت‌گرفته از دانایی مرتبط با استعداد است، نه هر نوع دانایی. زیرا اگر دانایی در راستای استعداد نباشد نه تنها دل پیر را جوان ننموده بلکه همان‌طوری که نظاره‌گر هستیم، حتی دل جوان‌ها را نیز پیر و فرسوده می‌کند. برای مثال، مدیری که علم مدیریت خوانده و در عرصه عمل از قواعد و اصول مدیریت استفاده نمی‌کند یا اقتصاددانی که علم را گذرانده و در برنامه‌ریزی اقتصادی، فراموش می‌کند که از این دانسته‌ها استفاده نماید، در حقیقت چنین علمی نه تنها نقش مفید و مؤثری در زندگی فردی و اجتماعی بازی نکرده، بلکه فرد را از استعداد و علاقه‌ ذاتی و فطری‌اش دور و

دورتر می‌کند. اگر دانش مرتبط با استعداد نباشد، چیزی جز حفظیات طوطی‌وار و عارضی نخواهد بود.

همان‌طوری که پستالوژی معتقد است، آن که تنها دانستن کلمات را دانش پندارد، نسبت به انسان وحشی از حقیقت دورتر است. لذا نمی‌توان گفت با آموزش‌های تحصیلی، افراد باسواند شده‌اند بلکه چنانچه آموزش متناسب استعداد نباشد، نادان‌تر خواهند شد.

در حقیقت، یادگیری نامرتبط با استعداد به نوعی همان یادگیری طوطی‌وار و بر نمودن حافظه با مطالب نامرتبط است. ورتایمر، یادگیری را به دو دسته یادگیری طوطی‌وار و یادگیری گشتالتی تقسیم می‌کند (Hergenhan & Olson, 1997). در حفظ طوطی‌وار که تحمیلی است، فرد اطلاعات را بدون درک واقعی آن‌ها تنها حفظ می‌کند. حال آنکه یادگیری گشتالتی بر درک ماهیت مسئله استوار است. چنین یادگیری از درون فرد می‌جوشد و از بیرون توسط دیگری به او تحمیل نمی‌شود. اطلاعات ناشی از چنین یادگیری برای مدت زمان طولانی در ذهن می‌ماند و دارای نقشی مؤثر در ارتقای کیفیت زندگی است. به عبارت دیگر همان‌طوری که افلاطون تذکر می‌دهد، چنانچه آموزش با اجبار آموخته شود، مدت کمی در ذهن خواهد ماند (Durant, 1927). حال آنکه، یادگیری به معنی واقعی، به قلب و روح انسان وارد می‌شود، از طریق یادگیری انسان خود را مجددًا خلق کرده و قادر به انجام کارهایی می‌شود که پیش از آن برایش عملی نبوده است. از طریق فراگیری می‌توان به درک مجددی از جهان و ارتباط انسان با آن دست یافت. پس فراگیری، گسترش توانایی است که ما را قادر می‌سازد، نتایجی را که در زندگی به آنان نیازمندیم، فراهم آوریم (سنچ، ۱۹۹۲). بر این اساس، فیزیکدان برجسته بوهم (Bohm, 1998) معتقد است که باید در یادگیری، قبل از هر چیز به نفسِ عمل آموختن توجه داشت؛ زیرا بدون ورود به عمق فرآیند یادگیری، نمی‌توان در عرصه‌های تازه، حقیقت را شناخت.

تحقیقات (باکینگهام و کلیفتون، ۲۰۰۱) نشان می‌دهد که برای توانمند شدن به دو گونه دانش مرتبط با زمینه استعداد (نه هر دانشی) نیاز داریم و هر دو اکتسابی و قابل یادگیری می‌باشند. یکی دانش‌بنیادی^۲ و دیگری دانش تجربی.^۳ قبل از هر چیز به دانش

بنیادین نیاز داریم؛ دانشی که در مکتبات نظیر کتاب‌ها وجود دارد و می‌توان آن را از طریق کلاس‌های درس آموخت یا بدون ورود به چنین کلاس‌هایی شخصاً یاد گرفت. این نوع دانش، رسیدن به برتری را تضمین نمی‌کند، ولی بدون آن نیز نمی‌توان به برتری رسید. بنابراین هرچند در زمینه استعداد فعالیت داشته باشد، اگر ندانید که از ترکیب رنگ‌های آبی، فرمز و سبز، سفید درست می‌شود، نقاش خوبی نخواهد شد. دانش‌بنیادی تنها ما را به میدان بازی وارد می‌کند. علاوه بر دانش‌بنیادی به دانش تجربی نیاز داریم، دانشی را که نمی‌توان از کلاس درس آموخت یا در کتاب‌های راهنمای پیدا کرد. بلکه بایستی از طریق به کار بستن دانش‌بنیادی در عمل، رفته‌رفته خود را به نظم ویژه آن عادت داد. این نوع دانش عمده‌تاً با تمرین حاصل می‌شود. به گفته نوناکا و تاکچی، چنین دانشِ ضمنی از طریق تجربه، تحصیل می‌شود و به راحتی قابل توضیح و ارائه (Nonaka and Hirotaka, 1995) و مستند کردن نیست؛ برای مثال یک فوتbalist موفق نمی‌تواند آنچه را که موجب موفقیتش شده برای دیگران توضیح دهد، زیرا چنین دانشی ویژه و خاص اوست که با تمام وجودش آن را درک نموده است. حتی اگر بتواند چنین دانشی را بیان کند با توجه به اینکه هر فردی منحصر به فرد است، دیگری نمی‌تواند با تقلید از او به موفقیت و برتری برسد. هم دانش‌بنیادی و هم دانش تجربی بایستی مرتبط با استعداد فرد باشند و گرنه آموزش‌های نامرتبط با استعداد، منجر به هدر دادن منابع و صدمه زدن به استعدادهای طبیعی انسان می‌شود.

۲. مدل مفهومی

مدل مفهومی بیانگر روابط میان متغیرهای تحقیق است. این مدل بر اساس روش مدل‌سازی معادلات ساختاری^۴ (SEM) طراحی شده است. SEM به عنوان روش تجزیه و تحلیل مدل‌سازی علی محسوب می‌شود (Balok, 1985) و به عنوان روشی برای آزمون نظریه مطرح است. در مدل‌سازی معادلات ساختاری، بر اساس مطالعه مبانی علمی، ساختاری از روابط علی- معلولی میان متغیرها، به عنوان نظریه اولیه توسط محقق مطرح می‌شود. سپس میزان روابط علی حاکم بر متغیرهای تحقیق و میزان برازش نظریه با داده‌های جمع‌آوری شده از عرصه عمل مورد آزمون قرار می‌گیرد

(Jöreskog & Sörbom, 2001). با توجه به مطالعه انجام شده و در پاسخ به سؤال اول تحقیق، در قالب مدل اندازه‌گیری، اکتشاف شد که مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد توسط سه بعد آزادی، خلاقیت و عمل به دانش سنجیده می‌شود. همچنین در پاسخ به سؤال دوم تحقیق، در چارچوب مدل علی- ساختاری، اکتشاف شد که فعالیت متناسب استعداد به طور مستقیم بر آزادی و به طور مستقیم و غیرمستقیم بر خلاقیت و عمل به دانش تأثیر مثبت دارد. تأثیر غیرمستقیم فعالیت متناسب استعداد بر خلاقیت از طریق مسیر فعالیت متناسب استعداد- آزادی- خلاقیت، اعمال شده و تأثیر غیرمستقیم فعالیت متناسب استعداد بر عمل به دانش از طریق مسیرهای زیر اعمال می‌شود: فعالیت متناسب استعداد- خلاقیت- عمل به دانش، فعالیت متناسب استعداد- آزادی- عمل به دانش، فعالیت متناسب استعداد- آزادی- خلاقیت- عمل به دانش. متغیرهای مدل ساختاری به دو دسته متغیرهای برونی و درونی تقسیم می‌شوند. فعالیت متناسب استعداد از نوع متغیر برونی و متغیرهای آزادی، خلاقیت و عمل به دانش از نوع متغیر درونی هستند.

روش

۱. روش تحقیق^۶: با توجه به اینکه تحقیق به دنبال کشف آثار فعالیت متناسب استعداد و کشف روابط بین فعالیت متناسب استعداد با آثار آن است، از نوع اکتشافی می‌باشد. همچنین با عنایت به اینکه تحقیق به دنبال کشف واقعیت موجود یا آنچه هست می‌باشد، روش تحقیق از نوع پیمایشی^۷ از مجموعه روش‌های تحقیق توصیفی^۷ است. به این صورت که پژوهش در پی این مطلب است که مشخص نماید بر اساس مدل پیشنهادی که متکی به تحقیقات و نظریات علمی است، واقعیت جامعه پژوهشی کشور چگونه است. همچنین با توجه به اینکه در تحقیق رابطه میان متغیرهای پژوهش بر اساس هدف تحلیل می‌شود، روش تحقیق از نوع همبستگی^۸ از مجموعه روش‌های تحقیق توصیفی می‌باشد. از میان روش‌های تحقیق همبستگی، تحقیق از نوع مدل‌سازی معادلات ساختاری محسوب می‌شود، زیرا با استفاده از مدل معادلات

ساختاری، روابط ساختاری مبتنی بر نظریه‌ها و یافته‌های تحقیقاتی موجود مورد آزمون قرار می‌گیرد.

۲. ابزار جمع‌آوری داده‌ها: جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شده است. این پرسشنامه متشکل از سه قسمت مقدمه، مشخصات فردی و سؤالات است. در مقدمه افراد با تحقیق، پرسشنامه و نحوه پاسخگویی به پرسشنامه آشنا می‌شوند. مشخصات فردی شامل موارد نظری رشته تحصیلی، میزان تحصیلات و نوع عضویت است. پرسشنامه متشکل از ۵۳ سؤال است که از ادبیات تحقیق استخراج شده‌اند و متغیرهای تحقیق شامل فعالیت مناسب استعداد، آزادی، خلاقیت و عمل به دانش را می‌سنجند. فعالیت مناسب استعداد توسط ۱۵ سؤال، آزادی توسط ۷ سؤال، خلاقیت توسط ۲۴ سؤال و عمل به دانش توسط ۸ سؤال، سنجش شده‌اند.

روایی^۹ پرسشنامه با بهره‌گیری از روش‌های چندگانه مورد بررسی قرار گرفته است: ۱. سؤالات از مبانی تئوریک تحقیق استخراج شده‌اند و از این لحاظ این سؤالات متکی به نتایج تحقیقات معتبر علمی چندگانه هستند؛ ۲. با استفاده از روش اعتبار محظوظ^{۱۰} بر اساس نظر خبرگان، کارایی سؤالات در سنجش بُعد مربوطه و همچنین کارایی ابعاد در سنجش آثار فعالیت مناسب استعداد انجام شده است؛ ۳. برای بررسی روایی همگرا از بارهای عاملی استاندارد (Pedhazur & Schmelkin, 1991) و مقدار t (Koufteros & Marcoulides, 2006) همراه بارهای عاملی استفاده شده است. به این صورت که روایی هرکدام از ابعاد آزادی، خلاقیت و عمل به دانش در سنجش مفهوم آثار فعالیت مناسب استعداد توسط مدل معادلات اندازه‌گیری مورد آزمون قرار گرفته است که نتایج حاصله بیانگر آن است که با اطمینان ۹۹ درصد این متغیرها در سنجش آثار فعالیت مناسب استعداد مؤثرند. به این ترتیب که بارهای عاملی استاندارد از ۰/۷۶ به بالا و مقادیر t همراه این ضرایب از ۱۱/۳۶ به بالاست.

لذا همه این شاخص‌ها، شواهدی مبنی بر همگرایی ابعاد در سنجش سازه مربوطه ارائه می‌کنند. پایایی^{۱۱} سؤالات مربوط به هرکدام از متغیرها توسط ضریب آلفای کرونباخ^{۱۲} برآورد گردید؛ پایایی پرسشنامه خلاقیت ۰/۹۰، عمل به دانش ۰/۷۷، آزادی ۰/۶۶ و فعالیت مناسب استعداد ۰/۸۰ است.

۳. جامعه، نمونه‌آماری و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری تحقیق شامل پژوهشگران مشغول به پژوهش در مؤسسه‌ات پژوهشی فنی و مهندسی و علوم پایه کشور می‌باشدند که دارای عضویت هیئت علمی یا غیر هیئت علمی بوده و از نظر سطح تحصیلی دامنه‌ای از کارشناسی تا دکتری را پوشش می‌دهند. مؤسسه‌ات مورد مطالعه عبارت‌اند از پژوهشگاه مواد و انرژی، مرکز پژوهش‌های شیمی و مهندسی شیمی، مرکز ملی تحقیقات مهندسی ژئوگرافی و فناوری زیستی، پژوهشکده صنایع رنگ ایران، پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، پژوهشکده هوافضا و سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران.

با استفاده از فرمول‌های آماری ($n=z^2pq/d^2$)، نمونه‌ای به حجم ۱۸۶ نفر به‌دست آمد. جهت دستیابی به پرسشنامه بیشتر و مفیدتر به تعداد ۲۳۵ پرسشنامه بین اعضاي جامعه آماری توزیع و تعداد ۲۲۱ نسخه جمع‌آوری شد. بعد از کنترل و بررسی مندرجات پرسشنامه‌های جمع‌آوری‌شده و حذف پرسشنامه‌های ناقص، تعداد ۲۱۰ پرسشنامه به دست آمد. داده‌های این پرسشنامه‌ها وارد نرم‌افزار SPSS شد. با استفاده از این نرم‌افزار تعداد ۱۱ نسخه از پرسشنامه‌ها به علت داشتن داده‌های دورافتاده حذف شدند که در نهایت تعداد ۱۹۹ پرسشنامه مفید به دست آمد. افراد نمونه از نظر میزان تحصیلات ۱۳ درصد کارشناسی، ۳۴ درصد کارشناسی ارشد و ۵۳ درصد دکتری می‌باشند. از نظر عضویت، ۶۸ درصد هیئت علمی و ۲۸ درصد غیر هیئت علمی هستند. به‌منظور تعیین یافته‌های تحقیق به‌تمامی جامعه آماری از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی استفاده شده است. به‌این‌ترتیب که کل نمونه به نسبت پژوهشگران هرکدام از مؤسسه‌ات بین آن‌ها تقسیم و سپس نمونه مربوط به هرکدام از مؤسسه‌ات به روش تصادفی از میان پژوهشگران آن موسسه انتخاب شده‌اند.

۴. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها: آزمون روابی سؤالات، جمع زدن سؤالات هرکدام از متغیرها و ویرایش داده‌های اولیه از جمله یافتن و حذف پرسشنامه‌هایی که دارای مقادیر دورافتاده بودند توسط نرم‌افزار SPSS انجام پذیرفت. سپس با توجه به اینکه برای آزمون مدل‌های طراحی شده بر اساس SEM از نرم‌افزار lisrel استفاده می‌شود، در قالب نرم‌افزار lisrel و با بهره‌گیری از روش‌های تحلیل عاملی تأییدی^{۱۳}، تحلیل مسیر^{۱۴}

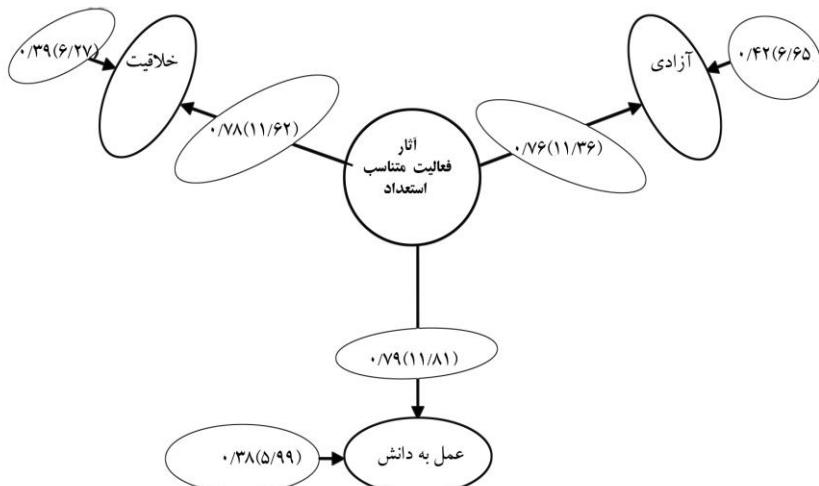
و رگرسیون چندگانه^{۱۵} به طور همزمان، داده‌های جمع آوری شده بر اساس گزاره‌های تحقیق مورد آزمون قرار گرفتند.

یافته‌ها

معطوف به سوالات تحقیق و مدل مفهومی، یافته‌های پژوهش در چارچوب مدل اندازه‌گیری و مدل ساختاری قابل طرح هستند.

۱. مدل اندازه‌گیری: در نمودار (۱) سهم ابعاد آزادی، خلاقیت و عمل به دانش در سنجش و اندازه‌گیری مفهوم آثار فعالیت مناسب استعداد ارائه شده است. همچنین در این نمودار معادلات اندازه‌گیری و شاخص‌های برازش مدل ارائه شده‌اند.

۲. مدل ساختاری تحقیق: در نمودار (۲) یافته‌های حاصل از مدل ساختاری ارائه شده‌اند. علاوه بر این، در این نمودار معادلات ساختاری مدل که بیانگر میزان تغییرپذیری هر کدام از متغیرهای وابسته از متغیرهای مستقل است و شاخص‌های نیکویی برازش مدل ارائه شده‌اند. همچنین در جدول (۱)، انواع تأثیرات متغیرهای مستقل بر متغیرهای وابسته ارائه شده است.

معادلات اندازه‌گیری:

آثار کار متناسب استعداد * = 2.97, Errorvar= 5.30, $R^2 = 0.62$
 $0.25(11.81) \quad 0.89(5.99)$

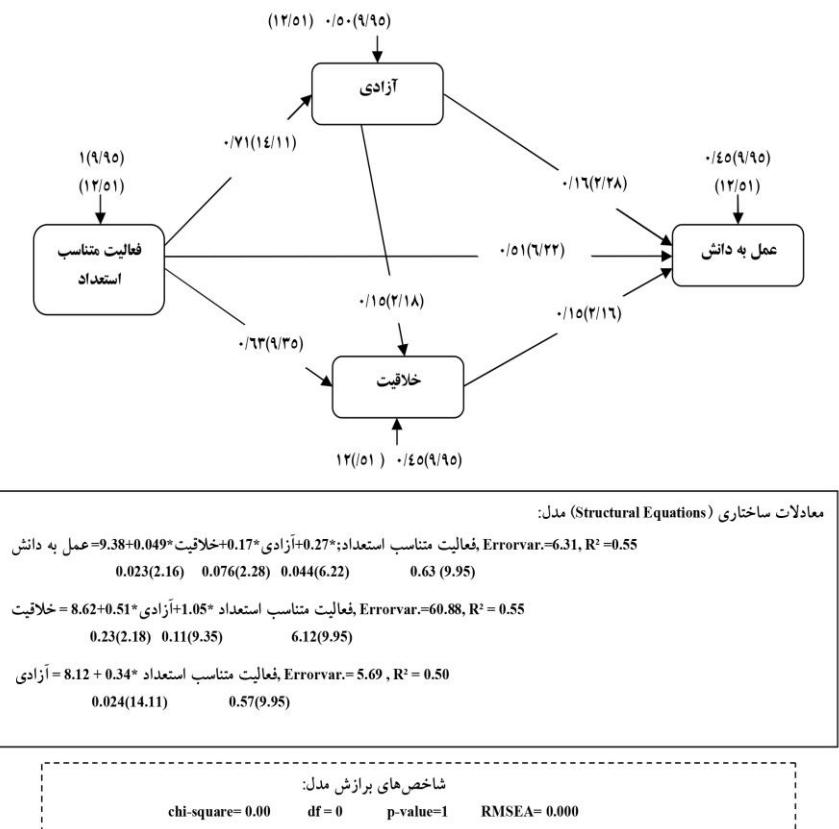
* = 9.06, آثار کار متناسب استعداد = 53.39, Errorvar= 53.39, $R^2 = 0.61$
 $0.78(11.62) \quad 8.51(6.27)$

* = 2.68, آثار کار متناسب استعداد = 4.77, Errorvar= 4.77, $R^2 = 0.58$
 $0.23(11.36) \quad 0.72(6.65)$

شاخص‌های برازش:

Chi-Square=0.00 df=0 P-value=1.0000 RMSEA=0.000

نمودار ۱. مدل اندازه‌گیری آثار فعالیت متناسب استعداد

نمودار ۲. مدل ساختاری تحلیل آثار فعالیت مناسب استعداد

جدول ۱. تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیرهای وابسته

جمع‌بندی

پژوهش معطوف به کشف آثار فعالیت متناسب استعداد، انجام شده است. موضوع پژوهش با رویکرد اکتشافی و دیدگاهی میان‌رشته‌ای بر محور ادبیات، مورد پژوهش قرار گرفت که منجر به آن شد که مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد توسط ابعاد آزادی، خلاقیت و عمل به دانش سنجش می‌شود. بر اساس یافته‌های مطالعه مبانی تئوریک، پرسشنامه سنجش متغیرهای تحقیق تهیه و تنظیم شد. بعد از بررسی روانی و پایایی پرسشنامه، با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی پرسشنامه‌ها میان افراد نمونه که پژوهشگران مؤسسات پژوهشی فنی و مهندسی و علوم پایه کشور هستند، توزیع و بعد از تکمیل جمع‌آوری شد. بعد از حذف پرسشنامه‌های ناقص و پالایش داده‌های جمع‌آوری شده از محیط عملیاتی تحقیق، تعداد ۱۹۹ نسخه پرسشنامه مفید به دست آمد. داده‌های پرسشنامه‌ها بر محور مدل مفهومی تحقیق و توسط نرم‌افزار لیزرل مورد آزمون قرار گرفت که نتایج حاصله نشان می‌دهد؛ با اطمینان ۹۹ درصد ($t=11.81$) بُعد عمل به دانش به میزان ۷۹ درصد در سنجش مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد مؤثر است. با اطمینان ۹۹ درصد ($t=11.62$) بُعد خلاقیت به میزان ۷۸ درصد در سنجش مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد مؤثر است. با اطمینان ۹۹ درصد ($t=11.36$) بُعد آزادی به میزان ۷۶ درصد در سنجش مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد مؤثر است. ضمناً علاوه بر معیارهای جزئی برازش (t) هرکدام از رابطه‌ها، معیارهای چندگانه نیکویی برازش^{۱۶} مدل اندازه‌گیری، حکایت از نیکویی برازش بسیار خوب مدل نهایی با داده‌های جمع‌آوری شده دارد. زیرا مقدار شاخص RMSEA باید کمتر از ۵ درصد باشد تا مدل تائید شود و هرچه نزدیک‌تر به صفر باشد نیکویی برازش مدل با داده‌های جمع‌آوری شده بیشتر است، P-value باید بیشتر از ۵ درصد باشد تا مدل تائید شود و هر چه به یک نزدیک‌تر باشد نیکویی برازش مدل بیشتر است. در نتیجه، معطوف به سؤال اول تحقیق، مدل اندازه‌گیری نشان می‌دهد که ابعاد عمل به دانش، خلاقیت و آزادی در سنجش و اندازه‌گیری مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد دارای قابلیت اطمینان و اعتبار درونی مناسبی هستند و این ابعاد با توجه به سهم و اهمیت نسبی که در سنجش مفهوم آثار فعالیت متناسب استعداد دارند به ترتیب از بیشترین تا کمترین

سهم عبارت‌اند از عمل به دانش، خلاقیت و آزادی. سهم بیشتر هر بُعد در سنجش مفهوم بیانگر این است که ارتباطات نظری پیشنهادشده با واقعیت نزدیک‌تر است و این ابعاد دارای نقشی کلیدی در سنجش مفهوم مربوطه می‌باشد.

مدل معادلات ساختاری بیانگر آن است که فعالیت متناسب استعداد با اطمینان ۹۹ درصد ($t=14.79$) به میزان ۷۳ درصد در شکل‌گیری عمل به دانش، با اطمینان ۹۹ درصد ($t=15.21$) به میزان ۷۳ درصد در شکل‌گیری خلاقیت و با اطمینان ۹۹ درصد ($t=14.11$) به میزان ۷۱ درصد در شکل‌گیری آزادی مؤثر است. هرچند، تأثیر فعالیت متناسب استعداد بر آزادی به صورت مستقیم اعمال می‌شود، اما تأثیر این متغیر بر متغیرهای خلاقیت و عمل به دانش به صورت مستقیم و غیرمستقیم اعمال می‌شود. به این صورت که فعالیت متناسب استعداد با اطمینان ۹۹ درصد ($t=9.35$) به میزان ۶۳ درصد تأثیر مستقیم و با اطمینان ۹۵ درصد ($t=2.15$) به میزان ۱۰ درصد تأثیر غیرمستقیم (فعالیت متناسب استعداد- آزادی- خلاقیت) بر خلاقیت دارد. فعالیت متناسب استعداد با اطمینان ۹۹ درصد ($t=6.22$) به میزان ۵۱ درصد تأثیر مستقیم و با اطمینان ۹۹ درصد ($t=3.35$) به میزان ۲۲ درصد تأثیر غیرمستقیم (مسیر فعالیت متناسب استعداد- خلاقیت- عمل به دانش به میزان ۹ درصد؛ مسیر فعالیت متناسب استعداد- آزادی- عمل به دانش به میزان ۱۱ درصد؛ مسیر فعالیت متناسب استعداد- آزادی- خلاقیت- عمل به دانش به میزان ۲ درصد) بر عمل به دانش دارد. همچنین ضرایب تبیین معادلات ساختاری نشان می‌دهد که متغیرهای مستقل مدل به نحو معناداری در تبیین تغییرات متغیرهای درونی یا وابسته مؤثرند. به این صورت که با اطمینان ۹۹ درصد متغیرهای فعالیت متناسب استعداد، آزادی و خلاقیت به میزان ۵۵ درصد تغییرات متغیر وابسته عمل به دانش؛ با اطمینان ۹۹ درصد متغیرهای فعالیت متناسب استعداد و آزادی به میزان ۵۵ درصد، تغییرات متغیر خلاقیت و با اطمینان ۹۹ درصد متغیر فعالیت متناسب استعداد به میزان ۵۰ درصد تغییرات متغیر آزادی را تبیین می‌نمایند. علاوه بر معیارهای جزئی برازش (t) هرکدام از رابطه‌ها، معیارهای چندگانه نیکویی برازش مدل ساختاری، بیانگر نیکویی برازش بسیار خوب مدل آزمون‌شده با داده‌های جمع‌آوری‌شده از محیط پژوهش کشور دارد. زیرا مقدار شاخص RMSEA

صفراست، مقدار P-value یک بوده و مقادیر کایدو^{۱۷} و درجه آزادی^{۱۸} صفر می‌باشد. در نتیجه، معطوف به سؤال دوم تحقیق، پژوهش نشان می‌دهد که: ۱) رابطه فعالیت متناسب استعداد با متغیرهای آزادی، خلاقیت و عمل به داشن، مثبت و معنی‌دار بوده و ۲) فعالیت متناسب استعداد به‌طور مستقیم موجب شکل‌گیری آزادی و به‌طور مستقیم و غیرمستقیم موجب شکل‌گیری خلاقیت و عمل به داشن می‌شود.

پس درمجموع، آثار فعالیت متناسب استعداد را می‌توان به سه دسته «عمل به داشن»، «افزایش خلاقیت» و «آزادی» تقسیم نمود. ۱) آزادی: در حقیقت آدمی تنها زمانی آزاد است که متناسب استعدادش مشغول به کار شود و در شیوه، نحوه و زمان انجام آن نیز آزاد از هرگونه فشار محرک‌های محیطی باشد. به عبارت دیگر، رفتار آدمی بایستی منعکس‌کننده آن باشد که هست، نه آنکه یا آنچه دیگران یا خودش می‌خواهد. چنین کار و رفتاری سرچشم‌های درون فرد داشته و به‌واسطه اینکه رفتار و کار و تلاش متناسب استعداد، بازتاب داشته‌های درونی بوده و ریشه در بینهایت و فطرت دارد، طبیعی و نیرومند است. در این نوع از کار، فرد تحت مدیریت و کنترل درونی که همان نفسِ کار است، قرار داشته و خود، مالک خویش است. در مقابل چنانچه فرد خارج از استعدادش عمل کند به‌واسطه اینکه منشأ و معیار انتخاب و انجام کارش برآورده کردن انتظارات محیطی است، بردهای بیش نیست. زیرا کاری را که عناصر محیطی می‌خواهند انجام می‌دهد نه کاری که باید انجام دهد (کار متناسب استعدادش). چنین کار و فعالیت‌هایی از مصادیق زندان و اسارت برای فرد هستند، زیرا فرد و کارش توسط موجودیت‌های برونی؛ مدیریت و کنترل شده و این موجودیت‌ها مالک او هستند. پس عناصر محیطی باید هیچ‌گونه انتظار و خواسته‌ای را به افراد تحمیل کنند و بگذارند افراد متناسب استعداد برتر درونی‌شان به سمت وسوی کار و فعالیت مربوطه کشیده شوند. در نتیجه، جامعه‌ای که زمینه کار و تلاش متناسب استعداد افراد را فراهم نمی‌کند، آن‌ها را به بندگی و اسارت می‌کشاند؛ ۲) ایجاد خلاقیت: نقش و جایگاه خلاقیت در کشف مسائل بشری و حل آن‌ها انکارناپذیر است؛ اما بهره‌گیری از خلاقیت نیازمند فراهم کردن زمینه آن است. از بین عوامل مؤثر بر بروز خلاقیت، مهم‌ترین عامل که احتمالاً تنها عامل ذاتی نیز است، فعالیت در زمینه استعداد منحصر به‌فرد و برتر

خویشتن می‌باشد. می‌توان گفت کلید ورود به عرصه خلاقیت، کار و فعالیت متناسب استعداد است. یعنی همه افراد خلاق هستند، اما خلاقیت هرکسی در زمینه مشخص و ویژه‌ای که آن‌هم عرصه استعداد منحصر به فرد اوست، معنی و تعریف می‌شود. خصوصاً اگر فرد متناسب استعداد بتر و ویژه‌اش مشغول به کار و فعالیت شود، خلاقیتش شعله‌ور خواهد شد. در مقابل چنانچه فرد خارج از استعداد ویژه و بتر خود فعالیت و عمل کند، خلاقیتش بسیار ضعیف و کم خواهد شد. مهم‌ترین نکته مدیریتی در مورد رابطه فعالیت مرتبط با استعداد و خلاقیت آن است که والدین، مدیران و مربیان سیستم‌های آموزشی و رهبران کسب‌وکار به منظور افزایش خلاقیت، عوامل و عناصر مربوطه را به نحوی شکل دهنده افراد را در شناسایی استعدادشان و فعالیت آزادانه مرتبط با آن، یاری دهنده اینکه افراد را به انجام کارهای خارج از استعدادهایشان مجبور کنند؛^{۳)} عمل به دانش: دانش از یک طرف پیش‌نیاز عمل است و از طرف دیگر کسی که دانش و معرفت پیدا کرد، مستولیت دارد که به آن عمل کند؛ اما عمل به دانش، مستلزم آن است که مرتبط با استعداد ذاتی و درونی فرد باشد. در حقیقت، یادگیری و دانش (علوم اکتسابی) نامرتب با استعداد (داشته‌های فطری و ذاتی) به‌نوعی همان یادگیری طوطی‌وار، تحمیلی و عارضی است که فرد اطلاعات را بدون درک واقعی آن‌ها تنها حفظ نموده، لذا اطلاعات ناشی از چنین یادگیری به سرعت فراموش شده و به عمل منجر نمی‌شود. در حقیقت چنین دانشی در دانستن کلمات خلاصه شده و نه عمل به دانسته‌ها؛ از این‌رو، نه تنها نقش مفید و مؤثری در زندگی فردی و اجتماعی بازی نکرده، بلکه فرد را از استعداد و علاقه ذاتی و فطری‌اش دور و دورتر می‌کند. امروزه به‌واسطه اینکه در سیستم‌های آموزشی خصوصاً دانشگاه‌ها، دانش مرتبط با استعداد افراد به آن‌ها ارائه نمی‌شود، به‌ندرت این افراد در رشته تحصیلی خود مشغول به کار می‌شوند و حتی اگر در رشته مربوطه مشغول به کار شوند به‌علت اینکه دانسته‌های آن‌رشته با استعدادشان ناهمخوان است، نمی‌تواند عمل موفقیت‌آمیزی را به دست دهد. پس در واقع، دانش نامرتب با استعداد که تنها محدود به دانستن کلمات است، چیزی جز جهل نیست. در مقابل، دانش مرتبط با استعداد برای مدت‌زمانی طولانی در ذهن باقی‌مانده و از طریق عمل به آن، نقشی مؤثری در ارتقای کیفیت زندگی و موفقیت فرد دارد. زیرا این نوع دانش و یادگیری از درون فرد جوشیده و

ریشه در فطرت و ذات او داشته و از بیرون توسط شخص دیگری به او تحمیل نمی‌شود. لذا، زمانی که دانش حصولی یا اکتسابی مرتبط و مناسب با دانش فطری و ذاتی و حضوری باشد و به این علوم گره بخورد، ماندگار و ابدی شده و موجب تعالی و موفقیت می‌شود.

اما بایستی یافته‌ها و نتایج تحقیق را در چارچوب محدودیت‌های مربوطه مدنظر قرار داد؛ زیرا همانند سایر تحقیقات، این تحقیق نیز با دشواری‌ها و محدودیت‌هایی مواجه بوده که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از مشکل بودن تحقیق و پژوهش در عرصه استعداد نسبت به سایر عرصه‌های تحقیق، عدم حمایت مالی از پژوهش و زمان بر بودن تحقیق به‌واسطه مطالعات میان‌رشته‌ای.

نه تنها محققان و سازمان‌ها می‌توانند از نتایج پژوهش در سنجهش و اندازه‌گیری و نهايتأً مدیریت استعداد معطوف به آثار آن استفاده نمایند، بلکه این تحقیق، نقطه آغازی برای بسط و گسترش آثار فعالیت مناسب استعداد است.

يادداشت‌ها

-
1. creativity
 2. factual knowledge
 3. experiential knowledge
 4. Structural Equations Modeling
 5. research method
 6. Survey research
 7. descriptive
 8. correlational research
 9. validity
 10. content
 11. reliability
 12. cronbach alpha
 13. confirmatory factor analysis
 14. path analysis
 15. multivariate regression
 16. fit measures
 17. chi-square
 18. Df

کتابنامه

قرآن کریم (۱۳۸۸)، ترجمه مکارم شیرازی، قم: اسوه.

نهج البلاعه (۱۳۷۹)، ترجمه دشتی، قم: مشهور

آمدی، عبدالواحد (۱۳۷۷)، غررالحكم و دررالحكم. ترجمه انصاری قمی، محمدعلی. تهران.
باکینگهام، مارکوس و کلیفتون، دونالد (۱۳۸۲)، کشف توأم‌نامدی‌ها، ترجمه رضایی‌نژاد،
عبدالرضا، تهران: نشر فر.

پاینده، ابوالقاسم (۱۳۸۲)، نهج الفصاحه؛ مجموعه کلمات قصار حضرت رسول، تهران: دنیا
دانش.

جوادی عاملی، عبدالله (۱۳۸۵)، تفسیر انسان به انسان، قم: اسراء.

سنچ، پیتر (۱۹۹۲)، پنجمین فرمان، ترجمه کمال هدایت، حافظ و روشن، محمد (۱۳۸۵)،
تهران؛ سازمان مدیریت صنعتی.

سیف، علی‌اکبر (۱۳۸۶)، روانشناسی پژوهشی نوین، تهران: دوران.

صادقی مال‌امیری، منصور (۱۳۸۴)، زمینه‌سازی برای خلاقیت در مؤسسات پژوهشی کشور،
رساله دکتری مدیریت، تهران: دانشگاه تهران، دانشکده مدیریت.

صادقی مال‌امیری، منصور (۱۳۸۸)، «ارائه مدلی برای سنجش خلاقیت در سازمان»، دوماهنامه
دانشور رفتار، مدیریت و پیشرفت، ۱۶ (۱): ۳۴-۱۷.

صادقی مال‌امیری، منصور (۱۳۹۲)، «الگوی تحلیل چیستی استعداد»، دو فصلنامه پژوهش‌های
مدیریت متابع انسانی، شماره ۲، ۵۳-۸۰.

صادقی مال‌امیری، منصور (۱۳۹۳-الف)، مدیریت استعداد: رویکردی سیستمی، تهران: دانشگاه
امام حسین علیه‌السلام.

صادقی مال‌امیری، منصور (۱۳۹۳-ب)، چراً بی خلاقیت: مدیریت خلاقیت در سازمان، تهران:
دانشگاه امام حسین علیه‌السلام.

العروسي حويزى، عبدالعلى (۱۱۱۲ق)، تفسير نور الثقلين، قم: اسماعيليان.
غزالى، محمد (۵۰۵ق)، حياء العلوم.

کلینی، محمد ابن یعقوب (۱۳۸۲)، *اصول کافی، ترجمة مصطفوی، جواد، جلد ۱ تا ۴*، تهران: انتشارات وفا.

لند، جورج و جارمن، بت (۱۳۷۹)، آینده خلاقیت و خلاقیت آینده، ترجمه قاسم زاده، حسن، تهران: ناهید.

مجلسی، محمد تقی (۱۱۰)، بخار الانوار، تهران: کتابخانه مسجد ولی عصر.
مشکینی اردبیلی، علی (۱۳۸۷ه.ق)، نصایح، ترجمه جنتی اصفهانی، احمد، قم: مهر قم.

مطهری، مرتضی (۱۳۶۱)، فطرت، تهران: انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده عمران.

مطهری، مرتضی (۱۳۶۲)، تعلیم و تربیت، تهران: الزهرا.

مطهری، مرتضی (۱۳۷۲)، مقدمه‌ای بر جهان‌بینی اسلامی، تهران: صدرا.

Amabile, T. M. (1997), "Motivating Creativity in Organizations: On Doing What You love And Loving What You Do". *California Management Review*, 40(1), 39- 58.

Amabile, T. M. (1989), *Growing Up creative: nurturing a lifetime of creativity*, New York: Crown: 60-65.

Amabile, T. M. (1979), "Effects of external evaluation on artistic creativity", *Journal of Personality and Social Psychology* 37, pp. 221-233.

Amabile, Teresa (1998), "How to Kill Creativity", *Harvard Business Review*, 76 (5), 77-87.

Amabile,T. M., Mueller, J. S., Simpson, W. B., Hadley, C. N., Kramer, S. J. & Fleming, L. (2003), "Time pressures and creativity in organizations: A longitudinal field study", *HBS Working Paper*, 02-073.

Argyris, Chris and Donald, Schon (1978), *Organizational learning*, New York: Addison- Wesley.

Balok, H. (1985), *Casual models in the social sciences*, New York: Alden: 47.

Barbara, Keer and Camea, Gagliardi (2003), *Measuring creativity in research and practice*, Arizona state univasety.

Basadur, Min (1997), "Managing Creativity: A Japanese Model", In R. Katz (Ed), *The Human Side of Managing Technological Innovation: A Collection of Readings*, New York: Oxford University Press.

- Bohm D. (1998), *On Creativity*. Edited by Lee Nichol, Routledge.
- Brand, A. (1998), "Knowledge management and innovation at 3M", *Journal of Knowledge Management*, 2 (1), 17-22.
- Brolin, C. (1992), "Kreativitet och kritiskt tandande. Redskap för framtidsberedskap", [Creativity and critical thinking. Tools for preparedness for the future) in *Krut*, 53, pages 64-71
- Csikszentmihalyi, M. (1990), *Flow: the Psychology of Optimal Experience*. Harper Perennial, New York, NY
- Csikszentmihalyi, M. (1996), *Creativity: Flow and the Psychology of Discovery and Invention*, Harper Collins Publishers, New York, NY.
- Damanpour. F. (1991), "Organizational innovation: a meta-analysis of effects of determinants and moderators", *Academy of Management Journal*, 34, 555-590.
- David, P. & Wilkof, D. (1988), "Scientific & technical information transfer for high technology: keeping the figure in its ground", *R & D management*, 18 (1): 45-58.
- Deci, E.L. & Ryan, R. M. (1985), *Intrinsic motivation & self-determination in human behavior*, New York: Plenum Press.
- Drucker. Peter. F (1969), *The of discontinuity* Woburn, MA: Butterworth-Heinemann.
- Druker. Peter (1991), "The Discipline of Innovation", select Articles: *HBR Innovation*: 3-8.
- Durant. Will (1927), *The story of philosophy*, Advison of simon and Schuster INC.
- Ekstedt. E. (1988), *Human capital in an age of transition*, Knowledge Development and Corporate Renewal, Stockholm: Allmanna Forlaget.
- Ekvall, G. (1991), "The organizational culture of idea-management: A creative climate for the management of ideas", In J. Henry & d. Walker (Eds.), *Managing innovation*, London: Sage. pp.73-79.
- Ekvall, G. (1996), "Organizational climate for creativity and innovation", *European journal of work and organizational psychology*, 5 (1), pp.105-123.
- Fineman, Stephen (1996), *Experiencing organizations*, London: Sage.
- Ford, C.M. and Gioia, D. A. (1995), "Creative action in organizations", SAGE, Publications, *International Educational & Professional Publisher*, London: Thousand Oaks: 4- 324

- Gruber, Howard (1981), *Darwin on man*, (2d ed), Chicago: University of Chicago Press.
- Hergenhan, B. & Olson (1997), "An Introduction to theories of learning", *Fourth Edition Prentice-Hall*: 26- 31
- Herzberg, F. (1966), *Work and the Nature of Man*, Cleveland: World Publishing Co.
- Jöreskog, Karl G. & Dag Sörbom (2001), *LISREL 8.50*, This program is published exclusively by Scientific Software International, Inc: 34.
- Kanter, R. M. (1983), *The Change Masters*, New York: Simon & Schuster
- King, N. & Anderson, N. (1995), *Innovation and Change in Organizations*, Routledge. London: 96-102.
- Kirton, M. J. (1999), *Manual: Kirton adaptation-innovation inventory*, 3rd ed. Hatfield, UK: Occupational Research Centre.
- Koufteros, X & Marcoulides, G. A. (2006), "Product development practices and performance: A structural equation modeling-based Multi-Group analysis", *International Journal of Production Economics*, 103: 286-307.
- Martins E. & Terblanche C. (2003), "Building organisational culture that stimulates creativity and innovation", *European Journal of Innovation Management*, 6 (1), 64-74.
- McCann, E. J. (1999), "Design principles for an Innovating company", *Academy of management Executive*. 5 (2), 76-93.
- McFadzean, E. (1998), "Enhancing creative thinking within organizations", *Management Decision*, 36 (5), 309-15.
- Mouzelis, Nicos, P. (1975), *Organization and Bureaucracy: an analysis of modern theories*, Publisher London Routledge Kegan Paul.
- Nonaka, Ikujiro and Hirotaka Takeuchi (1995), *The Knowledge-Creating Company*, New York: Oxford University Press.
- Pedhazur, E. J. & Schmelkin, L. P. (1991), *Measurement, design and analysis: An integrated approach*, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Inc.
- Perls, F. (1969), *Gestalt therapy verbatim*, Lafayette, CA: Real people Press, 50, 19.
- Reeve, Marshal (2000), *Understanding motivation & emotion*, John Wiley & Sons Inc.
- Robbins, S. P. (1996), *Organizational Behavior: Concepts, Controversies, Applications*. 7th ed., Prentice-Hall, Englewood Cliffs, NJ.

- Rogers, C. R (1963), "Actualizing tendency in relation to motives & to consciousness", *Nebraska symposium on motivation* (Vol. 11, pp.1-24). Lincoln: University of Nebraska Press.
- Shalley Christina & Gilson Lucy (2004), "What leaders need to know: A review of social and contextual factors that can foster or hinder creativity", *Leadership Quarterly*, 15(1), 33-35.
- Standler, Ronald (1998), *Creativity in science and Engineering*.
- Sternberg, R and lubart,T(1991), "Anivestment the ory of creativity and its development", *Human Development*, 34.
- Taylor, A. C. (1959), *The nature of creative process* (In P. Smith, ed. Creativity) Hastings Hose, new York.
- Thomson, W.J. (1983), "Effects of control on choice reward And punishment", *Bulletin psychonomic Society*, 21, 462-464.
- Thurow, Lester (2000), *Creating wealth*: The new Rules for individuals, companies & countries in a knowledge- based economy. Harperbusiness
- Weisberg R.W (1992), *Creativity 'The Myth of Genius'*, New york: Free man: 4, 102, 182.